

Φωσ 1/4/1969

ΟΙ ΝΕΕΣ ΕΚΔΟΣΕΙΣ

ΕΛΛΗΣ ΠΑΙΟΝΙΔΟΥ

"ΩΡΕΣ ΛΕΥΚΩΣΙΑΣ" - Κύπρος

Στίχοι μελαγχολίας και πικρίας, που υποβάλλουν με την εκφραστικότητα τους : «Οι έλιές μας δέν κάρπισαν φέτος. Τόση πίκρα πώς μπορεί να χωρέση στη γη μας;».

Ο στοχασμός της Παιονίδου είναι συμβολικός, με έλπιδες αισιοδοξίας «Ίσως μιὰ υπόσχεση ήλιου ξεχάστηκε να όνειροπυλεί στο κατώφλι σου».

Όμως στο βάθος θα διακρίνουμε τον πόνο και την έσωτερική έξουσιόληση, σαν ψιθυροί άπολογίες. Τα ποιήματα της Παιονίδου συγκινούν γιατί έχουν ανθρωπιά, έχουν πεζότητα δραματική, έχουν ώριμη ή σκέψη της άπαντοχής και της έγκαρτέρησης.

Άναμνήσεις και άνδρομες και συλλογισμός που προσπαθεί να

φιλοσοφήση. «Τώρα ό κύκλος στενεψε, τώρα μιὰ στεγώνα βροχής μπορεί να φέρη την καταγίδα».

Και ή φυσιολαρεία με τα ώραια τοπεία, με τό άγίακλημα με τό τραγούδι του τζιτζικα, με τα κυπαρίσσια και με «μιὰ χαρουπιιά με σπασμένο τον κλώνο».

Είναι πολλά και διάφορα τα θέματα και τα ενδιαφέροντα και οι κατευθύνσεις της Παιονίδου και αυτό άκριβώς μαρτυρεί την άνησυχία στις άναζητήσεις της. Είναι αλήθεια πώς ή ποιήτρια παρασύρεται κάποτε από τον βερσιλισμό κι από πολλές επαναλήψεις λέξεων και φράσεων. Όμως στο σύνολο της συλλογής έτούτης θα προσέξει ό μελετητής πολλές στιγμές αισθητικές, κάποτε και μοναδικές.